

Дорога в безсмертя

*«Відчуло людство, що весна
Розвіяла страшні тривоги, -
Нарешті знищена війна
Травневим громом Перемоги.»*

П. Осадчук

6 травня до бібліотеки № 119 завітали юні користувачі на годину-спомин «Дорога в безсмертя» з нагоди Дня пам'яті та примирення і 70-ї річниці Перемоги над нацизмом у Європі, адже ця перемога дісталась українському народові дорогою ціною – країна втратила мільйони кращих синів і дочок, які врятували людство від коричневої гітлерівської чуми, від рабства та смерті.

Урочисто і хвилююче у залі бібліотеки лунали пісні воєнних років, вірші про війну і Перемогу у виконанні школярів. Уважно діти переглядали уривки з художніх та документальних фільмів про війну; розповідали про своїх рідних - учасників Другої світової війни та учасників нинішніх подій на Сході України; слухали бібліографічні огляди та знайомилися з літературою на книжкових виставках «Дорога в безсмертя» й «Горда, незламна і нездоланна - єдина у нас Україна». Особливо зацікавила учнів розповідь бібліотекаря про солдатські трикутники – фронтові листи, що були єдиним зв'язком між рідними і солдатами, котрі з нетерпінням чекали вісточки один від одного. І йшли з фронту та на фронт довгождані листи. Школярі вчилися складати трикутники та дуже відповідально поставилися до пропозиції бібліотекарів перекинути місточок між сучасним і минулим та написати листи-трикутники до бійців Другої світової війни і воїнів АТО. У своїх листах юні українці висловили вдячність тим бійцям, що потом і кров'ю здобули Перемогу 70 років назад, а також написали привітання, слова підтримки і подяки сучасним учасникам бойових дій із сподіванням, що ця війна скоро закінчиться і в Україні знову запанує мир, адже без миру немає дитинства, немає майбутнього.

Тож схилимо низько голови перед самовідданістю і героїзмом українських воїнів! Ми сподіваємось, що після нашого заходу юні читачі понесуть у своїх серцях часточку великого духовного світу тих, хто віддав своє життя за нас і зараз виборює незалежність нашої Батьківщини:

*«І живуть у пам'яті народу його вірні дочки і сини,
Ті, що не вернулися з походів грізної великої війни.*

*□ Їх життя, їх помисли високі, котрим не судилось розцвісти,
Закликають мир ясний і спокій, як зіницю ока берегти.»*